

tror ikke, at disse Penge ville blive kastede ud, særlig naar man tænker paa, hvorledes det hidtil er gaaet, hvordan der paa Statsregnskabet staaar en Gæld paa 10 Mill. Kr., som Kolonialkasserne staa i til den danske Stat. Den faa vi rimeligvis aldrig en Øre ind af. Gud ved, hvad disse Penge ere gaaede til, det er ganske sikkert ved Lige-gyldighed derovre, at de ere komne i saa stor Gæld. Men naar vi udgive en Del Penge til Ophjælpning af Næringsforholdene, Skoleforholdene, Sundhedsvæsenet, vil der kunne skabes en Velstand derovre, saa Danmark om nogen Tid kan faa Dækning for sine Udgifter dertil.

Jeg skal straks tillade mig at oplæse Dagsordenen, men jeg vil dog først sige, at i det, jeg her har fremført, er det Mindretal, hvortil jeg hører, egentlig ganske enigt med hele Udvalget. Hvis de Herrer ville læse Betænkningen efter, ville de finde ganske det samme udtalt. Naar jeg ikke destomindre har tilladt mig at stille en Dagsorden, og vi saaledes skille os ud fra det øvrige Udvalg, har det naturligvis sine særlige Grunde. Jeg mener, at vi kunne ikke nøjes med Ønsker, der udtales i en Betænkning. Er det det eneste, man har at holde sig til, er det kun fromme Ønsker, man har udtalt; om de nogen Sinde gaa i Opfyldelse, er der ingen, der ved, særlig med den Frygt, den ærede Minister nærer overfor Kolonialraadene: han tør jo ikke røre sig til noget, som de ikke tillade os at røre ved, vi skulle spørge Kolonialraadene derovre, om vi maa gøre dette eller hint; sige de nej, maa vi ikke røre os. I saa Tilfælde nærer jeg ikke Tillid til, at vi kunne komme andre Veje end at vedtage en Beslutning fra Tinget, der kræver disse Ting gennemførte. Det skal jo ogsaa være gyldigt overfor andre Ministre end den nuværende. Vi vide jo ikke, hvor længe vi beholde ham, og skulde det ikke lykkes ham at gennemføre disse Ting, skulde der gerne foreligge en Udtalelse, der begrundet, at vi overfor hans Efterfølgere have Krav paa disse Tings Gennemførelse.

Jeg kan heller ikke slaa mig til Taals med, at det ærede Flertal udtaler det fortrøstningsfulde Haab, at Vedtagelsen af de Lovforslag, her foreligge, og som i Parentes bemærket ikke bringe Befolkningen den allermindste Gavn i nogen Henseende, men ere rent fiskale — det, de bringe, er ny Skatter —, at „Vedtagelsen af disse Lovforslag vil berede Vej for lykkeligere Forhold paa Øerne betinget af Fremgang i Oplysning, Kultur, Selvstændighedsfølelse

og Erhvervsdygtighed“. Jeg ved ikke, hvordan det kan ske paa Basis af disse Forslag. Det vilde være heldigt, om den ærede Ordfører, der var langt inde paa at sige, at dette fortrøstningsfulde Haab var hele Udvalgets, i Tide tog sig deri og opdagede, at det egentlig kun var Flertallet, der nærrede dette fortrøstningsfulde Haab, jeg gør det ikke. Flertallet slutter med at sige, at „som paatrængende nødvendige Reforme skal Udvalget pege først af alle paa Skoleforholdenes Ordning, Syge- og Sundhedsplejen og Hospitalsvæsenet, herunder Jordemodervæsenet, Ophjælpning af Næringslivet saavel gennem fremskridende Nedsættelse af de tyngende indirekte Skatter som gennem Støtte for Handel, Skibsfart og Fiskeri og særlig for Jordbruget.“ Det er i Virkeligheden ganske det samme, som staaar i vor Dagsorden, men medens Flertallet har det fortrøstningsfulde Haab, at de foreliggende Forslag, der ikke med et Ord omtale alt dette, skulle have disse Virkninger, nærer jeg, særlig da vi staa overfor en Minister, der er bange for at røre sig overfor Vestindien, ikke et saadant Haab og mener, at vi bør have en bestemt Udtalelse fra Folketinget om vort Krav paa at faa disse Ting gennemførte. Hermed skal jeg anbefale Dagsordenen, som jeg nu skal tillade mig at oplæse:

Idet Folketinget opfordrer Regeringen til at udarbejde og forelægge Lovforslag om:

1. En gennemgaaende Reform af Skatteforholdene paa de vestindiske Øer omfattende:
 - a. Reform af den indirekte Beskatning i nedadgaaende Retning,
 - b. Gennemførelse af en Indkomst- og Formueskat med stigende Skala,
 - c. Reform af Skatterne paa faste Ejendomme, derunder særlig Beskatning af saadanne Ejendommers Værdistigning.
2. Ordning af Skoleforholdene.
3. Ordning af Sundheds-, Sygepleje- og Hospitalsvæsenet, samt
4. Foranstaltninger sigtende til Ophjælpning af Øernes Næringsliv, særlig med Hensyn til Landbruget,

gaar Tinget over til Dagsordenen.

Ordføreren (Bluhme): Den af det ærede Medlem stillede Dagsorden falder i Virkeligheden i to Dele. Den omfatter en Opfordring til den højtærede Regering om at forelægge Forslag til Love i to forskellige Retninger. De første 3 Lovforslag, som ønskes, vedrøre Skatteforholdene, og